

תת"ע 11629/03/23 - גבריאל כהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11629-03-23 מדינת ישראל נ' כהן
תיק חיצוני: 60152395590

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	גבריאל כהן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.04.2024.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום שמספרו 60152395590 המייחס לו עבירה מיום 01.02.2022 של נהיגה במהירות מעל למותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.
2. המבקש לא הגיע לדיון שהיה קבוע לשעה 10:30, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

3. טענת המבקש הוא חשב לתומו שדיון נקבע לשעה 13:30 והגיע לבית המשפט בשעה 13:20. כמו כן, לטענתו ההתקפה האירנית גרמה לו לבלבול, חרדה לחץ וחוסר שינה שגרמו לו לפספס את הדיון. כמו כן לטענתו בדיון הקודם לא הגיע השוטר.

4. לטענת המשיבה דין הבקשה להדחות משום שבלבול אינו מקרה המצדיק ביטול פסק דין. כמו כן, לטענתה חרף המצב הביטחוני המבקש יכול היה להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון וזאת נוכח העובדה שלדיון הגיע עד בתיק בשעה 10:00. בנוסף, העונש שהוטל על המבקש, הינו מידתי לטענת המשיבה.

דיון והכרעה

5. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף.

למעלה מן הצורך אדון בבקשה לגופה.

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

10. הטענה לפיה טעות אנוש היא הגורם לתקלה נבחנה בעפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע:

"גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; רע"פ 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).

11. שכחה של הדין לבדה, או טעות אנוש, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדין שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין, או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).

12. ביום 28.01.2024, התקיים דיון בנוכחות המבקש. יובהר כי בדיון זה לא התייצב השוטר כיון שהדיון לא היה קבוע לשמיעת הוכחות. בדיון זה נקבע, בתאום עם המבקש, מועד לשמיעת הוכחות ליום 14.04.2024 בשעה 10:30. המבקש הוזהר שאם לא יתייצב לדיון, יוכרע דינו בהעדרו.

13. לטענת המבקש הוא חשב לתומו שהדיון נקבע לשעה 13:30 והגיע לבית המשפט בשעה 13:20. ראשית, טענת המבקש לפיה נתקף חרדה בעקבות המתקפה האירנית נטענה בעלמא, אינה נתמכת במסמכים אשר יעידו כי לא אפשרו לו לתפקד כראוי. שנית, טענה זו אינה מתיישבת עם העובדה שהמבקש התייצב בדיוק בשעה שסבר כי היא שעת הדין הנכונה.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

15. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד הגיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

16. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.04.02), רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.02.04)).

17. ביום הדיון, הוגשו על ידי העד, רס"ל סטיב גזאווי, הודעת תשלום קנס (ת/1), נספח תקינות הממל"ז (ת/2), תעודות עובד ציבור ומסמכי תקינות (ת/3). הבקש לא טען בבקשה זו וממילא לא הוכיח כי קיים סיכוי כלשהו לשינוי תוצאות ההליך.

18. יתרה מכך, על אף בקשת המשיבה להטיל על המבקש כפל קנס הוטל עליו הקנס המקורי.
עמוד 3

19. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם למבקש עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו ניסן תשפ"ד, 23 אפריל 2024, בהעדר
הצדדים.